

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7825/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиља АА из ..., ББ и ВВ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Бјелобаба, адвокат из ... против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиља, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2004/22 од 03.11.2022. године, у седници већа одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2004/22 од 03.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2004/22 од 03.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2004/22 од 03.11.2022. године, одбијена је жалба тужиља и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 394/2021 од 10. маја 2022. године, којом је одбијен тужбени захтев којим су тужиље тражиле да им тужени на име бесправног заузећа земљишта парцеле бр. .. од 3097 м2 уписане у листу непокретности .. КО ..., исплати свакој по 4.680.599,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, да се утврди да ова непокретност представља јавну својину туженог и тужиље обавезу да трпе да се на основу пресуде изврши упис јавне својине у јавну евиденцију непокретности, те тужиље обавезане да туженом надокнаде парничне трошкове у износу од 94.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиље су благовремено изјавиле ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд размотри правна питања од општег интереса, уједначи судску праксу, да ново тумачење права и успостави смернице за будућу судску праксу.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права.

Питање заштите права на мирно уживање имовине гарантовано чланом 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и чланом 58. Устава Републике Србије, о коме је одлучено побијаном пресудом, условљено је утврђењем чињеничног стања у сваком спорном односу. У конкретном случају утврђено је да је спорна непокретност по уписаном стању у јавној евиденцији непокретности по култури пашњак и њива, да је правни претходник тужила парцелу користио за узгајање детелине, а да тужиле нити лично, нити путем трећих лица не обрађују ово земљиште, већ да је оно у парлогу. Почев од 2007. године Генералним планом места ... на парцели је предвиђено заштитно зеленило у функцији пољопривреде. Мада се налази у грађевинском подручју насељеног места ... земљиште није предвиђено за градњу, већ је на парцели дозвољено једино подизање стакленика и пластеника у сврху пољопривредне производње. Пошто у конкретном случају на спорној парцели није предвиђена градња, нижестепени судови су закључили да не постоји ограничење својине које би било последица аката јавне власти, а због ког би тужилама припадала тржишна накнада за спорну непокретност, у сразмери сувласничке припадности свакој од њих.

Код изнетих чињеница нижестепени судови су донели одлуку у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке највише судске инстанце, па по оцени ревизијског суда нема услова за одлучивање о посебној ревизији ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У предметној парници тужиле чине активну заједницу формалних супарничара. Тужбу су поднеле дана 30. јула 2021. године. Тужба је је преиначена повишењем захтева у поднеску од 27. априла 2022. године. Вредност предмета спора по тужби сваке тужиле по члану 28. ЗПП је 4.680.599,00 динара, што је према средњем курсу Народне банке Србије од 117,66 динара за 1 евро на дан преиначења тужбе, динарска противвредност 39.780,71 евра.

Како вредност предмета спора не прелази имовински цензус из члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић